

PO TAURAGNŲ D A N G U M

Tauragnų krašto bendruomenės laikraštis

2015 rugsėjis Nr.77

Rugsėjo mėnesio jubiliejai. Sveikiname!

50 metų sukanka **Viliui Norkūnui** iš Klykių kaimo;

60 metų sukaktį švenčia **Sigitas Dicevičius** iš Šeimaties ir tauragniškę **Genovaitę Mikulėnienę**;

70 metų sukanka **Bronislovui Čelnai** iš Pilkenių kaimo ir tauragniškei **Reginai Mačienei**;

75 metai sukanka tauragniškei **Vidai Elenai Grigaliūnienei** ir **Robertinai Meiduvienei** iš Rukšėnų kaimo;

80 metų jubiliejų švenčia tauragniškęs **Aldona Vaišnorienė** ir **Nilė Ona Ryliškienė**.

KVIEČIAME

Rugsėjo 18 d. 18 val. kviečiame į renginį Tauragnų kultūros namuose, skirtą Etnografinių regionų metams.

Svečiuosis garsus **Ignalinos krašto folkloro ansamblis „Čiulbutė“** (vadovė Sigutė Mudinienė).

Galėsite pasiklausyti autentiškų Ignalinos krašto dainų, tarmiškų istorijų, pažaisiti žaidimų. Ansamblis – įvairių švenčių, folkloro festivalių Lietuvoje ir užsienyje, pasaulio lietuvių dainų švenčių dalyvis.

Vyks viktorina apie etnografinius regionus. Skanausime suvalkietiško ruginių miltų meduolio, *sandkucheno* (smėlio pyrago), kuris yra Mažosios Lietuvos pasididžiavimas, tikrų dzūkiškų pyragėlių su grybais, žemaitiško morkų pyrago, o au-

Kas tenai prie marių vandenų
Vienas anei pjauna, anei sėja?...
Pamirštas rugpjūčio traukinių
Pasiklydęs Vėjas vaikštinėja.

Šaltame rugsėjo vandeny
Skęsta šiltos dienos vasarinės.
Pasakyk man, kaip tu gyveni,
Ko tu ieškai tuščiuose arimuos?

Po vėsia nuvytusią žolę
Vabalų darbeliai išbarstyti...
Balto lauko juodame gale
Visos tavo dienos surašytos.

Atsisėsime dviese prie vandens,
Ką girdėsime, nieko neklausysime –
Tamsią dieną drumzlinos rudens
Šviesią žalią vasarą skaitysime...

Juozas Erlickas

kštaitiškų valgių kviečiame atsinešti –
kas lašinių bryzelį, kas sūrio kriaukšlę,
kas duonos kampelį, kas medaus ar
sviesto šaukštelį, o kas gal ir
aukštaitiškų blynų...

Rugsėjo 25 d. 17.30 val. Tauragnų kultūros namuose vyks „ReBus“ teatro spektaklis „**Velnioniškai vienas**“ pagal **Pauliaus Širvio poeziją**.
Režisierius Jonas Buziliauskas. Bilieto kaina 2 Eur.

Tai spektaklis apie prabėgusią jaunystę, apie buvusią meilę, apie vienvatę, bet kartu ir suteikiantis vilties, kad dar labai daug visko priešaky.

Kviečiame visus, kultūrai neabejingus žmones, bilietus įsigyti iš anksto ir ateiti į spektaklį. Jei Jūs neateisite, spektaklis gali ir neįvykti.

Žymiam aukštaičių poetui Pauliui Širviui šių metų rugsėjo mėnesį būtų sukakę 95 metai. Ne vienas esame girdėję labai lyriškus, dainingus jo eilėraščius, daugelis jų virtę dainomis. Ateikime paklausti ir pasižiūrėti.

Bronė Juknevičienė Rugsėjo 1-osios mintys

„Baigėsi vasara, atostogos, prasidėjo ruduo. Vaikai atvertė naują mokslo ir žinių puslapį. Taigi kiekviena pabaiga yra kažko pradžia. Rugsėjo 1-ąją nuo linksmo mokinukų klegesio ir tėvų šurmulio atgyja mūsų jaukios mokyklėlės sienos. Daug margaspalvių gėlių, daug nuoširdžių jausmų ir šiltų šypsenų – mokinukų, mokytojos, tėvų, svečių.

„Šis rugsėjis mūsų šeimai yra ypatingas – jau trys mokinukai. **Tomas** – *paruošiamukas*, **Adutė** – *trečiokėlė* ir **Matas** – *šeštukas*. Naujų mokslo metų pradžia – tai šventė, kuri kažką reiškia ne tik mokinukams, bet ir mums, suaugusiems. Suaugusiems – tai toks tiltas, kuris sieja su praeitimi, su bendraklasiais, mokyklos draugais, mokytojais. Aš linkiu vaikučiams nepasiklysti mokslo ir žinių puslapiuose. Verskite puslapius atidžiai ir godžiai semkite žinias“. **Linus Paukštienės**, kurios mintis cituoju, ir kitų mamų bei tėčių, atvedusių savo vaikus į Tauragnų mokyklėlę (nerašysiu to ilgo pavadinimo, nes labai jau valdiškai skamba), laukia dar daug Rugsėjų. Tegu tik jų būna, būna daug – šiltų, nuoširdžių, smagių, visokių – tegu tik būna ką išlydėti į mokyklą ir sutikti, kai baigiasi pamokos.

Rugsėjis... Toks keistas jausmas. Lyg ir nebeturėtų jaudinti – nebedirbu mokykloje, vaikai jau ne tik mokyklą, bet ir studijas baigę, bet Rugsėji jaučiu. Ne tik dėl to, kad baigėsi vasara, kad kiekvienas bent kiek žinomesnis politikas stengiasi priminti apie save, sveikindamas su naujais mokslo metais, o parduotuvėse jau visą mėnesį skelbiamos akcijos mokyklinėms prekėms. Tikrai ne dėl to. Stengiausi prisiminti savo Rugsėjo pirmąsias, kai dar buvau mokinė. Pamačiau, kad beveik nieko neprisimenu. Prisimenu tik, kad visus mokinius surikiuodavo prie mokyklos, būdavo daug kalbų, sunku išstovėti, paskui į klases. O ką veikdavom pirmą dieną klasėje? Atrodo, kad pasakodavom, kaip praleidom vasarą, užsirašydavom pamokas kitai dienai, aišku, mokytojams įteikdavom gėlių. Lyg ir viskas. Geriausiai prisimenu pačią pirmąją dieną mokykloje pirmoje klasėje, nes turėjau deklamuoti ilgą ilgą eilėraštį, pasakiau pusę ir po to pamiršau... Dar prisimenu, kad mane į mokyklą įvedė mano pusseserė. Kitokie Rugsėjai būdavo, kai augo savi vaikai, kai pati dirbau mokykloje. Kalbėjausi su Tauragnų mokyklėlės mokinukų mamom ir tėčiais – nebuvo nė vieno vaiko, kurio neatlydėtų mama, tėtis, net močiutė – ką jie prisimena iš savo Rugsėjų mokykloje. „Geras klausimas, – net nustebo ir nusijuokė **Kristina**

Levčenkienė, antrokės Ramintos mama. – Labai mažai prisimenu, gal kad daug metų praėjo. Aš nepamenu, kad taip būčiau norėjusi į mokyklą, kaip dabar nori vaikas, net spindi. Labai geros mokytojos. Ko dar daugiau gali norėti? Svajojame, kad čia visada mokytusi, bet taip nebus. O šiandien – puiki šventė, daug gerų emocijų“.

Ramunė Palskienė, pirmokės Justės mama: „Man mano mokykloje nebuvo taip gerai, kaip, tikiu, bus Justei. Labai pasisekė su mokytoja. Justė pirmokė, jaudulys toks stiprus, kad net galvą skauda, daug naujų įspūdžių, vaikas iš darželio pereina į mokyklą. Bet nejaučiu jokios baimės dėl dukros, pasitikiu ir vaiku, ir mokytoja“.

Nerijus Bilaišis, ketvirtoko Neilo tėtis: „Rugsėjo 1-oji buvo laukiama vien dėl to, kad galėdavai susitikti visus *klasiokus*, draugus po vasaros atostogų. Viena pamenu, kad labai nepatikdavo nešti gėles mokytojams, o visada reikėdavo. O šiaip iš tų dienų vien geri prisiminimai, ta diena visada buvo laukiama. Tauragnų mokykla visada sukelia šiltus prisiminimus – vien praeinant pro ją, prisimenant, kur klasė būdavo, kur tavo suolas ir t.t. O dabar, kai vaikai pradėjo eiti į tą pačią mokyklą, tai jausmas iš viso pasakiškas. Gera, kai vaikai žengia pirmus žingsnius į tą pačią mokyklą, kur pats žengei prieš 26 metus“.

Jūratė, Neilo mama: „Aš visada labai laukdavau rugsėjo pirmosios, norėdavau susitikti su draugais, nekantraudavau išbandyti naujus pieštukus ir viską, kas buvo supirktą naujai. Lydėdama savo berniuką į lietuvišką mokyklėlę, prisipažinsiu, labai jaudinausi dėl jo, kaip jam seksis, ar viskas pavyks. Esu labai emocionali, tai tikrai matant Neiliuką tarp kitų klases vaikų, stebint jį iš šalies, norėjosi išlieti emocijas. Dabar ir prieš 10 metų rugsėjo 1-osios šventės skiriasi tuo, kad, manau, mes nebuvom tokie drąsūs, kokie dabar yra vaikai. Dabar vaikai labai šventės nesureikšmina, tėvai tikriausiai daugiau jaudinasi nei vaikai“.

Irena Stipinienė, trečioko Norberto mama prisimena dideles klases, labai daug mokinių, didelį triukšmą ir uniformas. Rugsėjo 1-osios būdavo be tėvų, ne taip, kaip dabar. Dabar dar akį traukia viena už kitą gražiau aprenktos mergaitės, spalvingos, linksmos, nesulygiuotos vienodų uniformų.

Sallija Deveikienė, pirmokės Inesos ir **ketvirtoko Aivaro** mama: „Niekio tokio įspūdingo neprisimenu. Eidavom su gėlėmis, programoj dalyvaudavo tie vaikai, kurie gyveno miestelyje, aš gyvenau toliau, tai ir netekdavo eilėraščių deklamuoti. Būdavo direktoriaus ir svečių kalbos, vyresnieji į mokyklą įvesdavo pirmokus. Dabar žinau, kad visur buvo tas pats švenčių scenarijus, ta pati *režisūra*. Tokie laikai buvo. Klasėje pasakodavom apie atostogas. Niekio įspūdingo, nieko tokio atminty neišliko. Kitas šventės žymiai geriau prisimenu. Sū-

Rugsėjo 1-oji Tauragnuose. Mokyklą lanko dvylika pradinukų

nus Aivaras į pirmą klasę ėjo Danijoje. Ten mokslo metai prasideda rugpjūčio mėnesį. Į salę sueina visi vaikai apsirengę kasdieniais drabužiais, ne taip, kaip čia – pasipuošę, ten vaikai gieda himną, dainuoja, o dainų žodžiai rodomi ekrane ant sienos. Aivaras piešė savo ranką, ant jos priklijavo nuotrauką, piešiniai buvo iškabinėti ant sienos. Ir pirmąją mokslo metų dieną vaikai praleidžia mokykloje visą dieną, nes tėvai dirba.

Tauragnuose, mažoje mokykloje, rugsėjo 1-ąją šventė buvo pirmiausia vaikams. Jie įtraukti į programą, pamatytas kiekvienas vaikas, koks jis yra, ką gali. Patiko, kad kalbų mažai, daug įdomaus veiksmo. Mano emocijos puikios, šypsojau kaip saulė. Inesa labai laiminga, jai buvo gera, nieko daugiau ir nereikia. Ji labai norėjo į mokyklą, labai laukė rugsėjo 1-osios. Aivaras irgi laukė mokyklos“.

Inesos ir Aivaro tėtis **Rimvydas Deveikis** sakė, jog jaučiasi puikiai, leisdamas vaikus į tą pačią mokyklą, kurią baigė pats. Jam norėtusi, kad dabar mokykloje būtų nors pusė vaikų iš tų laikų, kai mokėsi pats. Rimvydas

irgi laukdavo Rugsėjo 1-ios, nes po jos ateidavo.... gegužės mėnuo – kai šilta, gera, kai mokslo metai baigiasi, kai per pertraukas į lauką būdavo išnešamos *kolonkės* ir muzika skambėdavo *ant viso miestelio*. Rugsėjo 1-oji – daug gėlių, pasakojimas apie vasarą, ir po valandos šventė jau baigiasi.

Užduočių gavo ne tik vaikai, bet ir tėveliai

Julija Deveikienė, Inesos ir Aivaro močiutė: „Mane pirmon klasėn nuvedė brolis, vyresnis 3 metais. Tai buvo prieš 62 metus. Kodėl ne mama – net nežinau. Mokykla buvo Šeimatyje. O jau po kelių dienų mane paliko po pamokų, prisimenu, kad kažko neparašiau. Labai verkiau, prašiau brolio, kad nepaliktų, nes bijosiu viena pareiti namo. Tiesa, namai buvo netoli, bet vis tiek bijojau. Brolis išbuvo su manimi, kol sėdėjau po pamokų. Daug ką pamiršau iš mokyklinių metų, bet šitas įvykis visam laikui įsirežė atmintin. Mūsų laikais tokios šventės, tokio įdomumo nebuvo: susodina suoluos ir viskas. Savo vaikus visus vedžiau į pirmą klasę, visada dalyvaudavau šventėse. Prisimenu, kokia drą-

si buvo Audrutė, kokia gera Reginos pirmoji mokytoja Danauskienė. Šiais metais anūkė Inesa labai prašė, kad nueičiau į šventę. Paskutinė anūkė čia eina į pirmą klasę, toliau jau eis į Uteną. Dabar jau labai gražios šventės, kitokios pamokos, žaidimai – viskas labai įdomu. Suprantu, kad ir pasiruošimo daug. Tauragnuos tai labai įdomu, o ar mieste irgi taip visko priruošia? Utenoj tai jau nenuėisiu, ten daug vaikų, seneliams jau nebus vietos. Tauragnuos viskas sava, nuoširdu, čia visi labai laukiami“.

Bronė Šinkūnienė, trečiojo Miko ir ketvirtokės Jonės močiutė sako, kad labai parūpo nueiti į Rugsėjo 1-osios šventę. Jonytei jau paskutiniai metai Tauragnų mokykloje. Močiutė labai daug galvoja apie anūkus, kaip jiems seksis – kaip čia, kaip Utenoje. Kad tik mokytoja Aldutė jiems nenuolaidžiautų, nelepintų, nes anūakai šiek tiek pritingi mokytis. O šventė buvo labai graži, tiek visko prigalvota. B. Šinkūnienė mano, kad mokytojams dabar sunkiau dirbti su vaikais, nei anksčiau. Ir sūnus Vytautas, ir marti Janytė mokėsi toje pačioje mokykloje, į kurią, nors ir labai sumažėjusią, dabar eina anūakai. Gaila, kad anūakai penktą klasę jau turės lankyti Utenoje. Norėtusi užklausinėti veiklos, bet po pamokų reikės skubėti į autobusiuką.

Savo Rugsėjo 1-osios B. Šinkūnienė neprisimena. Ji gimusi lapkričio mėnesį, taigi į mokyklą išėjo šiek tiek anksčiau, kodėl – nežino. Prisimena dvi jaunas labai gražias mokytojas, kurios ją labai mylėjo, kasytes supindavo, visos kartu prie *mūriuko* šildydavosi. Vėliau mokėsi Saldutiškyje, nieko tokio iš mokslo metų pradžios atmintyje neišliko. Bet mokyklą prisimena... Sako, kad net susapnuoja kartais... Neseniai buvo koncerte Saldutiškyje, tai nors per duris norėjosi pamatyti mokyklą... Prisimena buvusius mokytojus, aplanko jau mirusių kapelius.

Mokytoja **Vilma Valienė** irgi neprisimena „kažko tokio“. Rugsėjo pirmosios gal buvo įspūdingesnės, nes mokinių buvo pilna didžiulė mokykla, klegesys, šurmulyš... O balti mergaičių uniformų *kalnieriukai* labai jas puošė. Vilmai į mokyklą reikėjo eiti 3 km, bet eidavo noriai. Prisimena mokslo metų pradžias mokyklos sporto salėje ir daug gėlių. „Smagu, kad po tiek metų vėl grįžau į mokyklą, vėl dalyvauju Rugsėjo 1-osios šventėje, bet jau kaip mokytoja. Nors mokinių nedaug, bet turiu puikių, muzikalių, dainingų vaikų“.

Muziejininkė **Gražina Grašienė**, buvusi pradinukų mokytoja: „Rugsėjo 1-oji, manau, kiekvienam yra ne tik kalendorinio rudens pradžia, bet ir diena, kuri visiems „pakutena“ širdį. Diena, kai „keliauja“ daugybė žiedų. Gražūs su tais žiedais ir nedrąsūs pirmokėliai, ir orūs abiturientai. Kokia

prisimenu savo vaikystės rugsėjo 1-ąją? Šios šventės ryškių prisiminimų neatgaivinu. Mokykloje buvo tikrai daug gražių renginių, švenčių, bet nei vienos įsimintinos Rugsėjo 1-osios. Atsimenu, kad jos laukdavau, bet ne dėl to, kad labai mokytis norėjau. Laukdavau, nes gyvenau vienkiemyje ir atsibosdavo per vasarą maudytis, karstyti po medžius, žaisti su pussėsėmis... O rugsėjis buvo ta riba, kai iš kaimų ir miestelio susirinkdavom į klasę... ir tada jau vykdavo veiksmas, kitokia veikla. Buvo smagu. O Rugsėjo 1-oji kaip šventiška, kažkuo išsiskirianti diena, neišliko. Gal tik paskutiniaisiais metais, kai mes, abiturientai, vedėm į mokyklą pirmokus. Liūdna demografinė situacija kaime buvo ryški jau tada: vieną pirmoką vedėm dviese, nes jų atėjo perpus mažiau, negu buvo mūsų. Labai džiaugiuosi, kad Tauragnų mokyklėlėje keletą metų vaikučių skaičius nemažėja, kad čia vyksta įvairi, įdomi veikla, gražios šventės. Ir labai viliojosi, kad čia besimokantys vaikai po keliolikos metų nepasakys, jog neatsimena šventiškos Rugsėjo 1-osios...“

O mūsų mokyklėlėje šventė buvo puiki. Visai nesvarbu, kad užklupo lietus (jis labai reikalingas po ilgos sausros). Vaikai nupiešė daug spindulių besišypsančiai saulei ir baltų pėdučių taku pasitiko Rugsėį. Buvo daug veiksmo ir gerų emocijų. Seniūnas Alvydas Danauskas įteikė vėliavą (mokytoja sakė, kad dovana labai reikalinga, nes vėliava turi plevėsuoti prie mokyklos visus mokslo metus). Šių eilučių autorė mokslo metus pradėjo pilietiškumo pamoka. Tiesa, vaikai šiek tiek nustebo ir net išsigando, kad per šventę turės mokytis, bet jiems taip puikiai sekėsi neakivaizdinė kelionė po Lietuvą, kad juoko buvo daugiau, nei baimės. Ir čia jau būta, ir ten nuvažiuota, todėl atskirti Kernavės piliakalnius nuo Taurapilio, ar Gedimino pilį nuo Trakų buvo vieni niekai. Sunkumų nesukėlė ir muzikos pamoka – ne tik vaikai, bet ir mamos puikiai žinojo dainos žodžius ir visus veiksmus. O gamtos pažinimo pamoka, vedama muziejininkės Gražinos Grašienės, nepaliko jokių abejonių, kad vaikai vasarą netinginiavo, padėjo auginti daržoves ir uogas, jas ravėjo ir laistė, nes per pamoką net ir užrištom akim puikiai atskyrė bulvę nuo morkos, avietę nuo žemuogės.

O pabaigoje – **Gero gyvenimo klasėje receptas**, kurį kūrė visi mokinukai su mamom ir tėčiais. „Pyrago“ sudedamųjų dalių daug, jas galima sumaišyti įvairiai – ir skonis jau skirsis. Vienodų „pyragų“ nebuvo. Galit ir Jūs, mieli skaitytojai, pabandyti sukurti savo receptą. Pateikiu vienos šeimos sukurtą ir linkiu visiems kurti ir įgyvendinti tokius gyvenimo receptus, kad būtų ge-

ra ir jauku ir Jums, ir Jūsų artimiesiems žmonėms, ir kaimynams.

Gero gyvenimo klasėje receptas (žodžius galima dėlioti įvairiai, pabandykite – įdomu!).

Paimkite pilną saujelę švelnumo. Atsargiai išmaišykite nuotykius ir svajones. Pridėkite didelę dalį atsipalaidavimo, įpilkite šaukštelį džiaugsmo. Gerai suplakite tris pirmuosius komponentus. Tuomet įdėkite dalį išsipareigojimų. Įdėkite didelę šeimą bei kultūrą. O papuošimui apšlakstykite trupučiu draugų. Skanaus!

Rugsėjo 1-ąją į darželį susirinko ir mažieji

Valda Žebelinė

Nepakartojama viešnagė

Visą rugpjūtį kankino kaitra. Išdziūvusi žemė reikalavo nors lašo drėgmės. Gėlės prarado savo ryškias spalvas, nubluko. Vėjas šiureno padžiūvusią žolę. Dairėmės į atslenkančius juodesnius debesis ir vis tikėjomės, kad gal palis, nors kiek atgaivins gamtą ir žmones.

Per pačią kaitrą Silvestras Rimgaudas Sinkus, gyvenantis Tauragnų kaime, sumanė pakviesti „Verdenės“ klubo narius į susitikimą, kurio metu būtų pristatoma rudenį numatoma išleisti Vyganto Varnecko eilėraščių knyga. Buvome pakviestos ir mudvi su Ligita Balčiūniene. Deja, tuo metu susitikimas neįvyko, kadangi oro temperatūra buvo per 30 laipsnių karščio. Rugpjūčio 26-osios pavakare verdeniečiai visgi atvyko į svečius pas p. Sinkų. Gaila, kad pats Vygantas negalėjo atvažiuoti. Jaukiai įsitaisę namo terasoje, klausėmės poetų Petro Panavo, Donatos Prušinskaitės, Aldonos Pelanienės, Audronės Misiukaitės skaitomų eilių. Turėjome ir mudvi su Ligita paskaityti savo eilėraščius. Tiesą pasakius, buvo labai nedrąsu pristatyti savo kūrybą. Juk mes eilėraščius rašome sau, o ne plačiajai visuomenei. Be to, kiekvieną eilėraštį nagrinėjo poetas Panavas. Truputį pakritikavo, pamokino, kaip galima kitaip pasakyti. Ką gi, egzaminą išlaikėme. Susitikime dalyvavo verdienietis Romualdas Valančiūnas. Jis papasakojo, kaip atsirado „Verdenės“ ir „Indrajos“ klubų pavadinimai. Pasidžiaugė, kad buvo susitikęs rašytoją Praną Treinį, kuris rudenį išleidžia jau dvidešimtą knygą. Perdavė p. Silvestrui linkėjimus nuo rašytojo. Donata Prušinskaitė atsiminė mokyklinius laikus, kai mokėsi kartu su Pranuku. Apie savo kūrybinius sumanymus kalbėjo ir namų šeimininkas Silvestras Sinkus. Susitikime dalyvavo ir Regina Stakėnienė, kuri rūpinasi Vyganto Varnecko knygos išleidimu. Laikas bėgo neapsakomai

greitai. Audronė Misiukaitė paėmė į rankas gitarą ir labai lyriškai, nuotaikingai užbaigė susitikimą.

Važiavome su Ligita namo ir kalbėjomės, kad labai gera *dūšioje*. Tokia ramybė ir palaima. Ačiū ponui Silvestrui, kad mus pakvietė į tokį susitikimą, kuris jo namuose buvo jau ketvirtą kartą.

Eilėraščių klausosi Ligita

Nijolė Šuminienė

Kartu su šiaurietiško ėjimo entuziastais

Šiais metais Utenos miesto gimtadienis džiugino ir savą, ir svečių įvairiausių renginių gausa. O švęsti Utena pradėjo jau nuo rugsėjo 1-osios. Ji minėjo kartu su visa Lietuva ne tik Mokslo ir žinių dieną. Rugsėjo 1-ąją startavo sporto ir sveikatos programa, skirta Utenos 754 gimtadieniui.

Su malonumu sutikome kvietimą dalyvauti šiaurietiško ėjimo žygyje. Tai vis labiau populiarėjantis laiko praleidimo būdas ne tik Lietuvoje, bet ir kitose šalyse. Galima sakyti, kad tai sporto šaka, suteikianti sveikatos, energijos, geros nuotaikos. Žygį organizavo Utenos rajono savivaldybės visuomenės sveikatos biuro darbuotojos. Rinkomės Utenos savivaldybės aikštėje.

Ona Šyvienė ir Nijolė Šuminienė trečioje eilėje

Apie renginius trumpai

(informacija Danguolės Grabauskienės)

Žolinės renginiai

Rugpjūčio 14 d. Tauragnų kultūros namų kieme vyko Žolinės popietė. Prieš renginį skverelis miestelio centre pasipuošė įvairiomis kompozicijomis ir puokštėmis. Jas sukūrė Laima Danauskienė, Gražina Grašienė, Bronė ir Vidas Juknevičiai, Inga Motiejūnienė, Alfoniya Levčenka, Lina Paukštienė su dukra Ada. Kultūros namų kieme dainavo moterų vokalinis ansamblis „Gelmė“, grojo kaimo kapela (vad. Vilma Valienė). Muziejininkė Gražina Grašienė išsadingai pravedė viktoriną apie Žolinių tradicijas, užduočių gavo ir mažieji renginio dalyviai. Teisingai atsakiusių laukė ir prizai – vaistažolių puokštės. Prizais buvo apdovanotos ir kompozicijų bei puokščių kūrėjos. Vėliau visi vaišinosi namine duona, sūriu, medumi ir kvapnia žolelių arbata.

Rugpjūčio 15 dieną Stripeikių bitininkystės muziejuje vyko tradicinė Medkopio pabaigos šventė „Ulioja bitela“, kurioje programą parodė Tauragnų moterų vokalinis ansamblis „Gelmė“ ir kaimo kapela. Buvome gražiai sutikti, gardžiai pavaišinti ir iš šventės grįžome puikios nuotaikos.

Prie sukurtų kompozicijų

Kiekvienas dalyvis pasipuošė geltonos spalvos marškinėliais, atlikome mankštą ir apie 40 žmonių iš Utenos ir įvairių seniūnijų (Tauragnų seniūnijai atstovavo Ona Šyvienė ir Nijolė Šuminienė) pasileidome į žygį Utena – Kaliekiai – Utena. Nužygiavome 14 km.

Grįžome jau sutemus, šiek tiek atvėsinti lietaus, bet puikios nuotaikos, kupini energijos ir gerų emocijų. O sugrįžus laukė staigmena: sveikatos biuro darbuotojos Alma Gaidienė ir Ina Meidienė kiekvienam dalyviui padovanojo medalį „Šiaurietiško ėjimo entuziastas“.

Lina puokštės kūrė kartu su dukra Adute

Vaišinamės

Ansamblio dainininkės

Kapela Stripeikiuose

Miesto šventėje

Rugsėjo 5 dieną vyko Utenos miesto šventė. Tauragnų seniūnijos vėliavą nešė Mantas Gineitis.

Utenos rajono savivaldybės administracijos direktoriaus pavaduotoja Zita Ringelevičienė ir meras Alvydas Katinas pasveikino, diplomus ir prizus įteikė konkurse „Gražiausia kaimo gyvenamoji vietovė Utenos rajone“ prizines vietas užėmusioms seniūnijoms. Džiaugiamės, kad trečioji vieta už etnografinių tradicijų puoselėjimą ir saugojimą Vaišnoriškės kaime ir 400 eurų atiteko Tauragnų seniūnijai. Diplomą ir prizą atsiėmė bendruomenės pirmininkė Danguolė Grabauskienė, kadangi seniūnas Alvydas Danauskas buvo išvykęs.

Seniūnijų atstovai, atsiėmę apdovanojimus, nusifotografavo su direktoriaus pavaduotoja Zita Ringelevičiene ir meru Alvydu Katinu

Tarp kitų šventės renginių uteniškius ir svečius kvietė etnografiniai seniūnijų kiemeliai. Tauragniškiei kartu su Leliūnų seniūnija *gaspadoriavo* Suvalkijos kiemelyje. Čia buvo iškepta kiaušininė iš 300 kiaušinių, išvirti du kibirai bulvių su *lupynom*, didelis katilas žolelių arbatos, vaišinta ir kitais įvairiais gardumynais.

Kiemelyje grojo ir muzikantai: Žymantas Trimonis, Vilma Valienė ir Pranas Virvytis. Nepailsdama dainavo Danutė Valkauskienė.

Vaikų kiemelyje vaidino UKC Tauragnų skyriaus vaikų ir jaunimo teatro studijos mažieji artistai. Jie parodė O. Panku-Jašio pasaką „Miško siuvėjai“ (rež. Loreta Juškėnienė).

Su seniūnijos vėliava – Mantas Gineitis

Žolelių arbatą verda muziejininkė Gražina Grašienė

Tuoj vaišinsime kiaušiniene, iškepta Bronės ir Vido Juknevičių

Jungtinis suvalkiečių ir aukštaičių koncertas

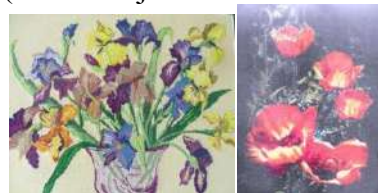
Vaidina „mokiukai“

Tauragnų krašto muziejaus parodų salėje – nauja paroda – **Zofijos Kelevišienės** siuvinėti paveikslai.

Parodos pristatymas ir susitikimas su autore (**nuotr.** stovi viduryje) vyko rugpjūčio 11 d. Z. Kelevišienė papasakojo apie savo pomėgį, parodė, kaip „gimsta“ paveikslai. Tai ilgas ir kruopštus darbas, reikalaujantis ir nemažai laiko (vieną paveikslą išsiuvinėti prireikia beveik metų).

Paroda Tauragnuose veiks iki spalio 10 dienos. (Informacija Gražinos Grašienės)

Tauragnų bibliotekoje veikia moterų klubo „Geras skonis“ narės **Raimondos Sakalauskienės** lėlių ir siuvinėjimo paroda.

Rugsėjo pradžioje Klykių bendruomenės namuose vyko Politiškių kaimo gyventojos **Apolonijos Malinauskienės** kryželiu siuvinėtų paveikslų paroda. Jos metu autorė pristatė savo darbus, kurie visus parodos dalyvius sužavėjo (informacija Ritos Butavičienės).

Nuotraukoje: Klykių moterys su A. Malinauskienės paveikslais. Autorė trečia iš dešinės.

Tęsiame rubriką „Kai aš mažas buvau“

Žmonės šiose nuotraukose tikrai maži... Nuotraukos irgi padarytos labai seniai. Jei neįžiūrėsit žmonių – labai prašau atleisti. Ir pasakojimas šį kartą bus neilgas, nors apie šiuos mūsų miestelio žmones būtų galima pasakoti labai ilgai. Kodėl? Todėl, kad jie dalyvauja visuose (su retom išimtim) kultūros centro ir bendruomenės renginiuose, sportuoja, susibūrimuose šoka ir dainuoja – žodžiu, aktyvūs žmonės.

Ji, Jūratė, pirmoje nuotraukoje nufotografuota dar mažytė, gal 2–3 metų, savo gimtajame kaime, Katlėriuose. Ant rankų ją laiko giminaitė, šalia stovi 3 metais vyresnis brolis Nerijus ir 8 metais vyresnė sesuo Kostė.

Povilas buvo šiek tiek šnekesnis, o jo vaikystė, o dar labiau jaunystė, buvo pakankamai *padūkusi*. Nors nuotraukoje (nufotografuotas su vyresne seserimi ir mama Šinkūnų kaime) jis atrodo labai ramus ir pavyzdingas. Jaunystėje Povilas patyrė daug nuotykių, nelabai linksmų, bet visi baigėsi gerai. Tiesa, buvo vienas nuotykis, palikęs randus, bet juk vyrus randai puošia! Vieną nuotykį visgi papasakosiu, nors jo dalyviai jau buvo nemaži – istorija lyg ir netinkama rubrikai „Kai aš mažas buvau“.

Ankstyvą pavasarį Povilas su Alekna Kaziu (jiems buvo gal po 14 metų) iš tokio Sidabro pasiskolino baidarę ir nuo Taurapilio plaukė į Tauragnus vyno. Povilas labai užsinorėjo gerti. Kazys turėjo laikyti lygsvarą. Neišlaikė... Primenu, jie plaukė baidare, ne valtimi! Išvirto iš baidarės, viskas plaukia atskirai – sėdynės, irklai, pinigės, nes jau buvo susidėlioję pinigus, kiek reikės vynui. Kapanojasi vidury ežero, bangos gena atgal, daiktai plaukia sau... Šiaip ne taip pasiekė krantą, sugaudė daiktus, ant Taurapilio išdžiovino baidarę, nes ne sava, skolinta, Sidabru nuotykis gali pasirodyti nejuokingas. Dar buvo istorija, kai draugas nušoko į vandenį, laukia kiti, kada iškils, o, pasirodo, jis į dumblą įsmigo... Tik nepaklausiau, ant galvos ar kojų jis į vandenį šoko...

Tai tokios mažų ir jau paaugusių istorijos. Rubrikos herojų pavardžių neparašiau – juk supratot, kas jie.

Visi turime įdomių vaikystės nuotraukų. Pasidalinkime su visais.

Bronė Juknevičienė

KVIEČIAME

Spalio 2 d. 17.30 val. Tauragnų kultūros namuose vyks **ataskaitinis-rinkiminis bendruomenės narių susirinkimas.**

Po jo – Tauragnų kapelos koncertas, skirtas trijų metų gimtadieniui. Taip pat koncertuos kaimo kapela iš Vyžuonų.

Apie 754-ąjį gimtadienį – Lietuvos televizijoje

(informacija iš www.utena.lt)

Triukšmingas ir reginių bei renginių kupinas Utenos miesto 754-asis gimtadienis dar kartą bus prisimintas Lietuvos televizijos laidoje „Gimtoji žemė“. Jau senokai su Utenos rajono savivaldybe bendradarbiaujanti LRT laida apie miesto gimtadienį pasakos **rugsėjo 20 d. (sekmadienį) 8.05 val.**

Kviečiame uteniškius nepatingėti ir sekmadienį įsijungti televizorius 8.05 val. Laidoje bus rodoma sutarties su Palestinos Beit Sahour iškilminga pasirašymo ceremonija, šventinė eiseną, gimtadienio renginiai, laidos žurnalistė kalbina Beit Sahour delegacijos vadovą, miesto merą Hani Abd Al Masih, Utenos rajono savivaldybės merą Alvydą Katiną, šventės svečius, LR Seimo narę Mildą Petrauskienę, etnografinių kiemelių gaspadienes ir gaspadorius, konkursų nugalėtojus.

Kviečiame žiūrėti!

Rugsėjo 22 dieną išbandyti savo jėgas kopiant į dangų pakvies Labanoro regioninio parko apžvalgos bokštas – aukščiausias apžvalgos bokštas Lietuvoje. Jo aukštis – 36 m. Bokštas įrengtas šalia Mindūnų kempingo, ties krašto keliu Molėtai – Kaltanėnai – Ignalina. Mindūnuose (Molėtų r.) pastatyti du kelio ženklai „Krypties rodyklė į lankytiną vietą“ (informacija iš interneto).

Geltonieji pakuočių konteineriai

Individualūs rūšiavimo konteineriai, skirti individualiam pakuočių atliekų surinkimui, atliekų turėtojams bus išdalinti nemokamai (šiuo metu tik Tauragnų miestelio gyventojams), papildomai nekainuos ir jų aptarnavimas (bus išvežama paskutinį mėnesio antradienį).

Pakuočių atliekoms skirtus konteinerius gavę žmonės turės galimybę geriau rūšiuoti namų buityje susidarancias atliekas, todėl

mažiau jų pateks į sąvartyną, rūšiuotos atliekos bus perdirbamos. Gyventojai turėtų žinoti – kuo daugiau pakuočių atliekų bus atskiriama iš bendro komunalinio atliekų srauto, tuo mažiau liks atliekų, už kurių tvarkymą mokama. Pakuočių atliekų konteineriai yra skirti pakuočių atliekoms ir antrinėms žaliavoms: popieriaus, plastiko bei metalo atliekoms. Į juos negalima mesti stiklo atliekų, kurias reikia mesti į specialius, stiklui skirtus konteinerius, esančius antrinių žaliavų surinkimo aikštelėse arba vežti į didelio gabarito atliekų priėmimo aikšteles. Kartu su pakuočių atliekoms ir antrinėms žaliavoms skirtais konteineriais gyventojai gaus konteinerių išvežimo grafiką bei atmintines, kaip konteinerius naudoti, kokias atliekas į juos mesti.

Atkreipiame dėmesį, kad konteineriai gyventojams bus suteikti pasirašius sutartį su UAB „Utenos komunalininkas“ (informacija iš www.tauragnai.eu).

Cukinių mišrainė

(Receptas iš interneto)

Reikės: 1 kg cukinijos, 250 ml konservuotų ananasų, morkos, 2 saldžiųjų paprikų, 4 pomidorų, 50 ml citrinos sulčių, 0,5 šaukšto druskos, 2 šaukštelių cukraus.

Gaminimas: cukinijas nulupkite, išimkite sėklas ir supjaustykite kubeliais. Supjaustykite nuvarvintus ananasus, pomidorus ir saldžiąsias paprikas. Morkas stambiai sutarkuokite ir apkepkite svieste. Viską suberkite ir supilkite į puodą ir užvirkite. Troškinkite ant mažos ugnies apie 30 minučių ir supilstykite į paruoštus stiklainius. Skanaus!

A+ Seniūnijoje

Rugpjūčio mėn. mirė

GENOVAITĖ TOLĖIKIENĖ, 79 metų, Tauragnai

JADVYGA BIVAINIENĖ, 90 metų, Sėlės k.

POVILAS GASTŪNAS, 88 metų, Gaidžių k.

Rugsėjo mėn.

BRONISLAVAS TUMĖNAS, 88 metų, Pilkenių k.

Užjaučiame artimuosius

Nuotraukos Dainiaus Atkočiūno,

Danguolės Grabauskienės,

Ingos Motiejūnienės

Linos Paukštienės, Onos Šyvienės, Nijolės Šuminienės, Žymanto Trimonio, taip pat iš asmeninių archyvų;

Redagavo ir maketavo

Danguolė Grabauskienė

Spausdino Utenos spaustuvė

Rašykite mums dangsidabr@gmail.com